

Sygn. akt III CSK 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J. sp. z o.o. z siedzibą w K.
przeciwko A. sp. z o.o. z siedzibą w W. i P. spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością - spółce komandytowo-akcyjnej
z siedzibą w W.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 16 maja 2014 r., sygn. akt II Ca 222/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 16 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił apelację strony powodowej J. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie wydanego w dniu 5 lipca 2013 r. w sprawie o uzgodnienie treści wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym przeciwko A. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością - Spółce komandytowo - akcyjnej z siedzibą w W.. Skargę kasacyjną od tego wyroku wniosła strona powodowa J. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. W ocenie powodowej Spółki w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące wykładni art. 193 k.p.c. Ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na istotne naruszenie przez Sądy obu instancji przepisów prawa materialnego, wskazanych w podstawach skargi kasacyjnej i ich uzasadnieniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien

zagadnienie to przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżący nie wykazał powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie przedstawili precyzyjnie zagadnienia prawnego, a jedynie ogólnie wskazując na art. 193 i 194 k.p.c. odwołali się do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy i zaprezentowali własne stanowisko.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżący nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Uzasadnienie powołanej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej ograniczone zostało do stwierdzenia, że z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że powodowa Spółka została

pokrzywdzona przez swoich kontrahentów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

I.n